

věc stala se příslušenstvím nemovitosti, stačí, aby byla určena k trvalému jejímu užívání a k ní byla v takovém místním poměru, který tímto účelem jest podmíněn. Stačí proto, že stroje byly v elektrárně instalovány a s ní, jak dovolatelka sama doznává, spojeny a že mají tedy trvale účelům elektrárenským sloužiti. Nezáleží však na větším nebo menším stupni fysické stability tohoto spojení; v §u 297 obč. zák. prohlašují se za příslušenství i okovy u studny, provazy, řetězy, hasičské náčiní a pod., tudíž věci, které dle fysických zákonů jsou věcmi samostatnými. Jeví tedy právo zástavní za pohledávky žalované strany plnou účinnost vůči dovolatelce, kteréžto bylo ohledně jejího tvrzeného práva vlastnického právoplatně odepřeno povolení poznámky knihovni dle §u 297 a) obč. zák., pročež právem soudové obou nižších stolic nevyhověli žalobě.

Čís. 5249.

Zákon o společenstvech ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Společenstvo, jehož členem může býti každý dělník, řemeslník, obchodník atd., není oprávněno provozovati živnost hostinskou, kavárenskou, divadelní a biografickou. Lhostejno, že správním úřadem byla udělena družstvu hostinská koncese.

(Rozh. ze dne 2. září 1925, R I 569/25.)

Žádost »Družstva Dělnický dům v X., zapsané společenstvo s ručením obmezeným«, by byla zapsána do rejstříku společenstevního změna §u 1 stanov v ten smysl, že společenstvo jest oprávněno provozovati ve svém domě živnost hostinskou, kavárenskou, divadelní a biografickou, r e j s t ř í k o v ý s o u d zamítl, poněvadž provozování oněch živností u společenstva, jehož členem může býti dle §u 15 stanov každý dělník, řemeslník, obchodník atd., nemůže se díti společnou hospodářskou prací členů a členové nemají ve své výživě a hospodaření podporování býti přímo, nýbrž při živnostech oněch může zaměstnáno býti jen několik málo členu a členové mají býti podporováni jen nepřímou rozdělením případného zisku tak, že by nešlo o svépomocnou živnost ve smyslu §u 1 zák. o společenstvech ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák., dle něhož provozování živnosti hostinské a kavárenské jest u tohoto společenstva vzhledem k ustanovení §u 15 stanov a provozování divadelní a biografické živnosti u společenstva vůbec nepřípustno, ježto v posledních případech nejde o účel hospodářský, nýbrž zábavný, poučný, vzdělavací, zkrátka kulturní, ideální, k jehož sledování forma společenstevní přípustna není. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil poukázav k duvodům prvního soudu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Proti usnesení rekursního soudu jest v nesporném řízení dovolací rekurs přípustným jen tehdy, je-li napadené usnesení ve zřejmém rozporu

se zákonem neb se spisy, aneb je-li zmatečným (§ 16 cis. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák.). Těchto podmínek se v tomto případě nedostává. Ke správným důvodům napadeného usnesení stačí vzhledem k vývodum dovolacího rekursu dodat ještě toto: Společenstva výdělková a hospodářská jsou dle §u 1 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. spolky o neuzavřeném počtu členů, jichž účelem jest podporovati výdělek nebo hospodářství členu buď společným provozováním podniku neb, o kterýž případ zde vůbec nejde, poskytováním úvěru. Podstatným pojmovým znakem jejich jest tudíž v onom případě nejen společné provozování podniku členy družstva, nýbrž též podporování výdělku nebo hospodářství členu družstva provozováním podniku těmito jeho členy. Zákon předpokládá sdružení osob ke společné hospodářské činnosti, podporující přímo jejich živnost nebo, provozují-li různé živnosti, sdružení jich ku společné hospodářské činnosti, podporující přímo tyto jich živnosti, nikoliv však sdružení ku provozování určitých podniku na opatření kapitálu a rozdělení zisku, což jest známkou čisté asociace kapitálové, pro kterou forma družstevní není přípustnou. Již z různosti povolání a odborného zaměstnání osob, jež dle §u 15 stanov mohou býti členy společenstva, plyne, že nejde ani o společnou výrobu, ani o společné provozování živnosti hostinské, kavárenské, divadelní a biografické, nýbrž právě jen o účast na zisku. Pokud jde o provozování divadla a biografu, tedy podniku, sloužících účelům vzdělacím nebo zábavním, byla by forma společenstevní vyloučena již pro nedostatek účelu hospodářského. Namítá-li se v dovolacím rekursu, že zápis obmyšlené změny stanov měl býti povolen již proto, poněvadž magistrátem hlavního města Prahy byla družstvu udělena koncese hostinská, stačí k tomu uvést, že tím není ještě nijak prejudikováno samostatnému rozhodnutí rejstříkového soudu, jemuž dle §u 3 nařízení ze dne 14. května 1873, čís. 71 ř. zák. výslovně jest uloženo, by dbal, by opovědi k zápisu do obchodního rejstříku hověly zákonu. Není-li tedy obmyšlený účel družstva v souhlasu se zákonem o výdělkových a hospodářských společenstvech, jehož § 11 stanoví, že úchyly se dopouštějí jen potud, pokud to zákon výslovně připouští, čehož při §u 1 zákona není, nesmí rejstříkový soud zápis povolit (viz k tomu také nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 17. ledna 1900, čís. 4 věstníku z roku 1900).

Čís. 5250.

Pokud lze připustiti dodatky k věcné firmě společnosti s r. o. za účelem bližšího označení firmy.

(Rozh. ze dne 2. září 1925, R I 583/25.)

Rejstříkový soud povolil zápis firmy: »M. O. S., oděvní společnost s r. o.«. Rekursní soud uložil společnosti, by ve lhůtě, která jí bude rejstříkovým soudem dána, znění firmy v příčině dodatku M. O. S. patřičně změnila, ježto by jinak společnost byla z obchodního rejstříku vymazána. Důvody: Společnosti bylo usnesením rejstříkového soudu ze dne 20. listopadu 1923 v odstavci prvním, potvrzeném